

NEDJELJNA ČITANJA

Izl 22, 20-26; Ps 18, 2-4.47.51ab; 1Sol 1, 5c-10; Mt 22, 34-40

Nakon rasprave koju je vodio sa saducejima vezano uz uskrsnuće, Isus danas daje odgovor o najvećoj zapovijedi. Tim je pitanjem bio iskušavan od strane farizejskog zakonoznanca jer su rabini sve propise Zakona smatrali jednako važnim, a tih je zapovijedi i zabrana bilo čak 613. Tko se držao istinskim vjernikom morao je sve ovo jednako obdržavati. Isusov odgovor kreće od prve zapovijedi Zakona koja ističe ljubav prema Bogu. To je zapravo molitva koju svaki pravovjerni Židov svakodnevno moli prisjećajući se kako je Bog jedan te ga je pozvan ljubiti svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim umom svojim. Bog je spasitelj ljudi te mu čovjek treba biti u potpunosti vjeran i na taj dar mu zahvaljivati svojim životom. Nakon te zapovijedi koja se odnosi na Boga, Isus uzima još jednu zapovijed koja je slična ovoj, dok se u nekim evanđeljima spominje kao ovoj jednaka, a ta je poziv na ljubav prema bližnjemu kao samome sebi. Ove dvije zapovijedi su srce Zakona i sve ostale zapovijedi zapravo ih samo tumače. Važno je zapaziti kako su ove dvije zapovijedi cjelina te ih nije moguće razdvojiti. To znači da ne mogu ljubiti Boga bez da ljubim bližnjega. A bližnji nije samo onaj s kime živim, onaj tko mi odgovara, već svaki čovjek koji postaje djelom mog životnog puta, prihvaćao ga zbog njegovih osobina ili ne. Bog svakog ljubi i sve prihvaća pa se i naša ljubav prema njemu pokazuje kroz ljubav i prihvaćanje čovjeka do sebe. Bližnjemu ljubav iskazujemo onda kada ga ne zanemarujemo, kada mu pomažemo oko ovozemaljskog života, ali najviše onda kada se brinemo za njegovo spasenje te ga privodimo na taj put. Ovo je kriterij prema kojem svatko od nas može provjeriti ljubi li Boga i bližnjega, tj. vrši li Božje zapovijedi u potpunosti. Neka nam Gospodin svojom ljubavlju pomogne da ga ljubimo ljubeći bližnjega njegovom ljubavlju kako bismo povezani tom bogoslovnom krepošću jednom postigli vječnost s onim koji je izvor ljubavi.